

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

Drodzy salezjanie i przyjaciele misji salezjańskich!

Wszystkich serdecznie pozdrawiam w bliskości 27. Kapituly Generalnej! Święto świętych misjonarzy i męczenników Alojzego Versiglia i Kaliksta Caravario jest dla różnych inspektorii okazją do przeżywania Dnia Misji Salezjańskich, a dla nas wszystkich do dziękczynienia za życie tak radykalnie oddane Bogu.

Patrząc na minione sześćdziesiąt lat 2008-2014 dziękuję Panu przede wszystkim za to, że wzbudził tak wiele powołań misyjnych w Zgromadzeniu i w Rodzinie Salezjańskiej. W ramach **sześciu wypraw misyjnych** (2008-2013) Przełożony Generalny wysłał w sumie **206** współpracowników: większość z nich jest z Azji (127), następnie z Europy (43), Afryki (22) i Ameryki (14).

Najbardziej hojne kraje to: Wietnam (67), Indie (40), Włochy (10), Polska (9), Hiszpania (8), Słowacja (8), Indonezja (7) i Filipiny (5). Niemal wszystkie regiony wysyłają i przyjmują misjonarzy: ruch misyjny jest wielokierunkowy, to czyni Zgromadzenie naprawdę katolickim – powszechnym. Co więcej, po ponad 40 latach, Zgromadzenie przywraca doświadczenie **aspirantów misyjnych** w Azji Południowej (2011 i 2012). Pierwsze posłanie misyjne jest przewidziane na 2018 rok, kiedy pierwsi kandydaci ukończą postnowicjat.

Dziękuję wszystkim! Proszę o szczególną modlitwę, aby 27 KG dała nowy impuls dla wzmocnienia kultury powołaniowej i misyjnej w naszym Zgromadzeniu!

Václav Klement
Ks. Václav Klement SDB
Radca ds. Misji

Teraz zrozumiałem, że moja misja to nie „działać”, ale „kochać”

Odbyłem asystencję jako misjonarz w Albanii. Podczas studiów teologicznych, korzystając z kierownictwa mojego dyrektora, odczułem i wyraziłem pragnienie pracy wśród najuboższych. Teraz, jako misjonarz, żyję pośród tubylczej ludności regionu Oaxaca w Meksyku, który należy do inspektorii MEM.

Moje doświadczenie misyjne było wspaniałe i piękne: przyjechałem do Meksyku z zapalem neoprezbitera, chciałem pracować i realizować marzenia misyjne poprzez intensywny projekt osobisty i wiele inicjatyw duszpasterskich. Ale ten projekt nie mógł się zrealizować z wielu powodów: mentalności, kultury i ograniczeń subiektywnych i obiektywnych ... Byłem smutny i zniechęcony.

Pewnego dnia przeczytałem nowo wydaną książkę: „Pięć chlebów i dwie ryby”, autorstwa Sługi Bożego, wietnamskiego kardynała Francisco Javiera Nguyen Van Thuana. Pisał tam:

„Wybrać Boga czy dzieła Boże”. Przez kilka dni rozważałem te słowa. W końcu usłyszałem wewnętrzny głos: „Szukać Boga a nie dzieł Bożych”. Odkryłem, że Bóg nie konsekrował mnie, abym działał, ale bym świadczył o Jego pokornej i pełnej miłości obecności, która nam towarzyszy. W tym momencie zadałem sobie pytanie: „Kim jest Bóg dla mnie i według mnie?” Spojrzałem w górę i zobaczyłem Jezusa ukrzyżowanego, cierpiącego, ale szczęśliwego, który uśmiechnął się do mnie i powiedział: „odwagi”!

Od tego czasu moja idea misyjna uległa całkowitej zmianie: praca misyjna, do której Bóg mnie wzywa to nie „działać”, ale „kochać”. Bo to miłość zaprasza mnie do pójścia za Nim, miłość popycha mnie do dzielenia się nią i oczarowuje, aby oddać się całkowicie, jak Jezus dał samego siebie na krzyżu z miłości do Ojca i do nas. On uwolnił mnie z mojego więzienia i zaprasza mnie do pójścia za Nim bardziej z bliska.

Teraz Jezus jest dla mnie najwznieśliwszym przykładem do naśladowania; jest jedynym celem, którego szukam i dla którego żyję. Dlatego nie czuję się sam, w ciemności lub porzucony na drodze. Jestem pewien, że On jest zawsze ze mną, we mnie, a ja w Nim; i On jest wiecznym światłem, które oświetla moją drogę.

O Jezu, mój Boże! Pozwalaj mi poznać, że jesteś pierwszą i absolutną miłością, abym mógł kochać Cię w tych, których mi posyłaś tą samą miłością, jaką Ty mnie umiłowałaś. Daj mi swoje posłuszeństwo, aby Twoja męka była moim współcierpieniem, Twoja śmierć moim zawierzeniem i Twoje zmartwychwstanie moją nadzieją. Ty i ja jesteśmy jedno dla Królestwa, które nadchodzi.

Jestem szczęśliwy i cieszę się z tej misji, misji miłości i tylko dla miłości, bo Bóg jest miłością i zaprasza mnie do dzielenia Jego miłości.

Ks. Phong Vu Hoai Giovanni Battista SDB
Wietnamczyk, misjonarz w Meksyku

145. ekspedycja misyjna

POSZUKUJE SIĘ MISJONARZY...

Inspektoriat – Kraj	Niezbędne języki	Charakterystyka środowiska i umiejętności wymagane od misjonarza
do AMERYKI		
ARS – Argentyna	hiszpański	Potrzeba misjonarzy zwłaszcza do Patagonii
ANT – Kuba	hiszpański	Delegatura, wiele możliwości ewangelizacji w sytuacji większej wolności, wielkie ubóstwo, brak personelu
BCG – Brazylia Campo Grande	portugalski, języki tubylcze	Pilna potrzeba umocnienia obecności pośród coraz liczniejszych Indian Bororos i Xavantes, region Mato Grosso
PER – Peru, Wikariat Pucallpa	hiszpański, języki tubylcze	1. Wikariat Pucallpa powierzony SDB od 2009, niewielu misjonarzy, różne grupy tubylcze; 2. Misja w Valle Sagrado (Kechua); 3. Misja w Yurimaguas (San Lorenzo)
SUE/SUO Stany Zjednoczone – migranci	angielski, hiszpański	Troska duszpasterska o migrantów pochodzenia hiszpańskiego (parafia, centrum młodzieżowe – oratorium, pomoc społeczna)
URU – Urugwaj	hiszpański	Najbardziej zsekularyzowany kraj Ameryki, potrzeba młodych SDB
do EUROPY		
BEN – Belgia Płn., Holandia	flamandzki, angielski	Centra młodzieżowe – oratoria, parafie, dzieła dla migrantów, MGS
FRB – Francja, Belgia Płd.	francuski	Centra młodzieżowe – oratoria, parafie, dzieła dla migrantów, MGS
GBR – Wielka Brytania	angielski	Szkoły, centrum duchowości, migranci, potrzeba młodych SDB
IME – Albania, Kosowo	albański, włoski	Pierwsza ewangelizacja, brak personelu, potrzeba szczególnie salezjanów koadiutorów (brak)
ICC – Włochy – migranci	włoski, hiszpański, angielski	Projekt Rzym – Sacro Cuore (migranci), Projekt Genua (Latynosi)

Dokument **Formacja salezjańska Salezjanów Księdza Bosko**, przygotowany przez Dykasteria ds. Formacji i ds. Misji, zatwierdzony przez Przełożonego Generalnego i jego Radę dnia 23 stycznia 2013 roku, został już wydrukowany i przesłany do inspektorii.

Salezjańska Intencja Misyjna

Za szkoły salezjańskie w Afryce

Aby młodzi, wychowani według Systemu Prewencyjnego ks. Bosko, wzrastali w zdrowym duchu krytycyzmu, karmiąc się wartościami ludzkimi i religijnymi ludzi starszych z własnego środowiska.

Prysłowie afrykańskie mówi: „Starzec, który siedzi, widzi dalej niż młody człowiek, który stoi”. Pokusa młodych ludzi, aby robić wszystko sami, bez udziału starszych (rodziców, katechetów, nauczycieli, itd.) jest ciągle mocna. „W Afryce osoby starsze otoczone są szczególną czcią. Nie są one wypędzane z rodzin lub marginalizowane, jak w innych kulturach. Przeciwnie, są cenione i w pełni włączone w swe rodziny, których stanowią zwińczenie. Ta piękna rzeczywistość afrykańska powinna inspirować społeczeństwa zachodnie, aby akceptowały starość z większą godnością” (Africae munus, 47).

Poprzednie numery „Cagliario 11” można znaleźć na purl.org/sdb/sdl/Cagliario